

MdR, NOS Jazzgeschiedenis 262. 11 november 1944 eindigde de eerste record ban -vakbondsverbod voor musici om voor de plaat te spelen feitelijk, omdat toen de twee grootste platenmaatschappijen, RCA Victor en Columbia, als laatsten aan de royalty-eisen van de AFM gingen voldoen. Toen pas kon Woody Herman weer gaan opnemen, hij stond onder contract bij Columbia. 'The Band that plays the Blues' had in '44 drastische veranderingen ondergaan, toen op 19 februari '45 de eerste opnamen werden gemaakt zag het orkest van de 32-jarige klarinettist er zo uit. 5 trompetten: Sonny Berman, Pete Candoli, Chuck Frankhauser, Carl Warwick en Ray Wetze 3 trombones: Bill Harris, Ed Kiefer en Ralph Pfeffner. 5 saxofoons met Sam Marowitz en John LaPorta-alten, Pete Mondello en Flip Phillips-tenoren, Skippy DeSair-bariton. Margorie, ook Margie Hyams genoemd, op vibrafoon, arrangeur Ralph Burns-piano, Billy Bauer-gitaar, Chubby Jackson-bas, Dave Tough op drums die met de Austin High School Gang in de jaren twintig in Chicago had gespeeld en nu bij Herman liet horen een moderne drummer te zijn van grote allure. Dit orkest, wel de 'First Herd' genoemd, speelde fel en agressief, luid en precies, met een swing die maar bij enkele big bands te vinden was en dus voornamelijk zwarte. Voor zo'n precies lopend apparaat was het uitzonderlijk dat er zoveel 'heads' gespeeld werden, door de musici en de secties bedachte arrangementen die niet op papier stonden. Dit is er zo een, gemaakt op het accoordschema van "I got rhythm".
"Apple Honey".

Woody Herman a/h Orchestra: Apple honey (Woody Herman)
A/1 - 3:15 - CBS BPG 62158

"Apple honey", de soortmuziek waar de 'First Herd' befaamd door werd. Soli van Flip Phillips-tenorsaxofoon, Bill Harris-trombone, Margie Hyams-vibrafoon, Woody Herman-klarinet en aan het slot trompettist Pete Candoli, bijgenaamd 'Superman'. Natuurlijk speelde de band ook ballads, daarin zong of Francis Wayne of Woody Herman, en hij wilde zich daarin ook nog wel eens laten horen als elegante altsaxofonist. Zoals in "I wonder".

Woody Herman a/h Orchestra: I wonder (C-Grant, R.Leeven)
A/6 - 3:46 - idem

gearrangeerd door Ralph Burns, "I wonder" met Sonny Berman-trompet, Flip Phillips-tenorsaxofoon, Bill Harris-trombone, Woody Herman-zang en altsaxofoon. Ook dit stuk was van 19 februari 1945. Een week later speelde de band een stuk dat de grote hit van het orkest zou worden. Burns hoorde het van Louis Jordan en schetste een paar figuurtjes, ~~met~~ Neil Hefti die toen nog niet bij de band speelde, bedacht een moeilijke chorus voor de trompetsectie, eenstemmig. Dit is de eerste take van "Caldonia".

Woody Herman a/h Orchestra: Caldonia (F.F.Moore)

A/3 - 3:01 - idem

"Caldonia" met Woody Herman, Flip Phillips, Bill Harris, pianist Ralph Burns en Chubby Jackson. Woody Herman and his Orchestra voor Columbia in New York City, 26 februari 1945. Op 1 maart opnieuw een ongeschreven stuk, een 'head', in het begin gebaseerd op het liedje "Shortnin' bread", verderop wordt het een blues. "Goosey Gander".

Woody Herman a/h Orchestra: Goosey Gander (Woody Herman)

A/5 - 3:23 - idem

"Goosey Gander" met de gebruikelijke solisten, de trompettist aan het slot was Pete Candoli. Uit dezelfde session een 'head' waar Neil Hefti wat aan gesleuteld had. "North West passage".

Woody Herman a/h Orchestra: North West passage (Herman, Jackson, Burns)

A/laatste - 3:12 - idem

"North West passage" take 1 met Ralph Burns-piano, Margie Hyams-vibrafoon en verder Herman, Phillips en Harris. 1 maart 1945. 10 augustus een paar veranderingen in de bezetting. De trompettisten Frankhauser, Warwick en Wetzel zijn eruit, vervangen door Ray Linn, Neil Hefti die ook veel zou schrijven, en de jongere broer van Pete Candoli: Conte. Pete was 22, Conte 18. Ralph Burns ging zich helemaal op arrangeren concentreren en werd als pianist vervangen door Tony Aless. Een compositie en arrangement van Neil Hefti: "The good earth".

Woody Herman a/h Orchestra: The good earth (Neil Hefti)

B/1 - 2:32 - idem

"The good earth" met Woody Herman en Flip Phillips. 10 augustus 1945. Tot slot een stuk van de 20ste, door Ralph Burns speciaal voor Bill Harris geschreven, maar Herman is de eerste solist, en op altsaxofoon. "Bijou".

Woody Herman a/h Orchestra: Bijou (Ralph Burns)
B/3 - 3:22 - idem

"Bijou" met als ondertitel 'Jazz à la Rhumba'. Woody Herman a/h Orchestra voor Columbia in New York City, 20 augustus 1945.

De trompetsectie: Pete en Conte Candoli, Sonny Berman, Neil Hefti en Ray Linn. Trombones: Bill Harris, Ed Kiefer en Ralph Pfeffner. Sam Marowitz en John LaPorta-alt, Pete Mondello en Flip Phillips-tenor, Skippy DeSair-baritonsaxofoon. Marjorie Hyams-vibrafoon, Tony Aless-piano, Billy Bauer-gitaar, Chubby Jackson-bas, Dave Tough-drums. Ralph Burns en Neil Hefti-arrangeurs, Woody Herman-alleen solistisch klarinet en altsaxofoon. Volgende keer meer van deze 'First Herd'. Dit was NOS Jazzgeschiedenis 262, Mdr.

NA 101620

0 0 0 0 0

of 16.1.75